

Ændringer i Loven, at man har indskrænket sig til det, der her foreligger af mindre Ændringer, og i øvrigt henviser til Revision i en nærmere Fremtid. Men det er selvfølgelig under Indtrykket af den aldeles uoverskuelige Omformning af Samfundene netop i de Henseender, disse Love omhandler, de sociale, finansielle og økonomiske, den aldeles uoverskuelige Omformning af Samfundene, som vi er midt i og i Færd med, nogle mener i Begyndelsen af, andre mener henimod Slutningen af, men i alt Fald i Gang med, Omformninger, som sker fra Dag til Dag, og som gør det naturligt, at man med Hensyn til disse Love virker saa at sige fra Haanden og i Munden. I det Udvalg, hvis Betænkning jeg her gennemgaar i Dag, har adskillige principielle Spørgsmaal været dragne frem, kort drøftede og er blevet skubbet til Side; principielle Spørgsmaal af stor Betydning for dette betydningsfulde Omraade, som Loven omhandler, skubbet til Side hen i en Revisionsbestemmelse, der til en Forandring ikke sætter noget bestemt Førstetidspunkt, da Revisionen skal finde Sted, men — det er Ændringsforslag Nr. 21 — sætter en Sidstefrist, inden hvilken Revisionen skal forelægges af Indenrigsministeren. Rigsdagen kommer saa til at staa overfor Spørgsmaalet om, om man ønsker at gøre mere indgribende Ændringer, eller om Tiden endnu ikke er moden dertil, om der ikke er den Stemning, som er nødvendig for at faa Ændringerne gennemført. I alt Fald vil der være Lejlighed til saa at komme ind paa de principielle Betragtninger, som Udvalget ganske bevidst har undladt ved denne Lejlighed.

De Ændringsforslag, som er stillede, og som med Undtagelse af to er stilled af hele Udvalget, er dels kun videre Udviklinger af, hvad Lovforslaget indeholdt, dels rent praktiske Ændringer, der foreslaas til den allerede bestaaende Lov, og dels er det rene Formuleringsforslag; jeg skal ikke opholde mig meget længe ved noget af dem.

De Ændringsforslag, som vil have størst Interesse for Almenheden, er dem, der gaar ud paa, at Indtægtsgrænserne overhovedet gaar ud af Loven, de Indtægtsgrænser, som i den nugældende Lov og ogsaa endnu delvis i det af den højtærede Minister fremsatte Lovforslag begrænsede de ansattes tvungne Forsikring. Disse Grænser for den tvungne Forsikring var i Lovforslaget alene gaaet ud for Søfartens Vedkommende, men i Ændringsforslagene foreslaas det, og Ministeren er gaaet ind paa, at de ogsaa forsvinder baade indenfor Handel, Industri m. v. og

indenfor Landbruget. Samtidig har Udvalget benyttet Lejligheden til for den frivillige Forsikrings Vedkommende for de mindre Landejendomme, der er berettigede til at faa Statstilskud til frivillig Forsikring og i det hele taget har Adgang til frivillig Forsikring, at lade Henvisningen til Ejendomsskylden gaa ud. Det er jo saaledes, at man nu fra alle Sider erkender, at Ejendomsskylden er et daarligt Grundlag overhovedet for Bedømmelsen af Velstand, og Udvalget har foreslaaet og Ministeren accepteret, at der i Stedet for indgaar en Henvisning til Skatteindtægten.

Af Interesse vil det ogsaa være, at man med Hensyn til Skønnet over, hvorledes Aarslønnen, Aarsindtægten skal beregnes, nu sammenstiller Lærlinge med Familienmedlemmer. For Familienmedlemmers Vedkommende var der allerede i Lovforslaget foreslaaet, at Skønnet skulde foretages paa en særlig Maade, og nu sidestiller man Lærlinge med disse.

I Forbindelse dermed gør jeg opmærksom paa, at den absolutte Aldersgrænse af 18 Aar, som var fastsat i Lovforslaget med Hensyn til Beregningen af Dagpenge for den ansatte paa den for ham gunstige Maade, nemlig af den beregnede Aarsindtægt (og ikke af den faktiske Indtægt) divideret med 300 Arbejdsdage, er, ikke helt blevet nedsat til 15 Aar, saaledes som en Del af Udvalget havde ønsket det, men dog modificeret derved, at der ved Ændringsforslag Nr. 13 er givet Arbejderforsikrings-Raadet Lejlighed til at behandle de unge Mennesker mellem 15 og 18 Aar paa samme Maade som de fuldt voksne eller ældre Arbejdere, altsaa paa den gunstige Maade, naar Arbejderforsikrings-Raadet finder Anledning til det.

Forrige Gang, vi havde Ulykkesforsikringsloven til Behandling, var Spørgsmaalet om, i hvilke Tilfælde Erstatningen burde omsættes til en Livrente, Genstand for megen Drøftelse, og i den nugældende Lovs § 43 findes Regelen desangaaende. Vi har ikke gjort Forandring nu ved denne Lejlighed, hverken med Hensyn til den Invaliditetsgrad eller den Alder, som kommer i Betragtning ved Forsikringsraadets Overvejelser i den Henseende. Derimod er der gjort en Forandring med Hensyn til Forsørgelseskommunens Indflydelse paa, om denne Omsætning kan finde Sted. Efter den nugældende Lov er det saaledes, at naar Omstændighederne taler derfor, og særlig naar det anbefales af vedkommende Forsørgelseskommune, kan Raadet bestemme, at denne Omsætning fra Erstatning til Livrente finder Sted. Efter det nu foreliggende